

hvor det er mig personlig bekendt, at der f. Ex. er indkommet Andragende om Erstatning paa et Beløb af 25,000 Rd. hvilket af Taxationscommissionen efter den nøagtigste og samvittighedsfuldste Undersøgelse er bragt ned under 5,000 Rd. til vedkommende Erstatningskrævendens fuldkomne Tilfredshed. Havde Medsættelsen ikke været begrundet, skulde vi nok have hørt Klager i denne Anledning; men der foreligger det intet. Altsaa måa jeg vedbliveende fastholde, at jeg troer, — og det saameget mere, som Sleertallet er steet saafuldstændig ud fra de forudsætninger, der hentes fastslaaede i Begyndelsen af Betænkningen med Hensyn til de samme Vilkaar for begge Parter — at det høie Thing vil gjøre rigtigst at følge Mindretallet. Dette vil jeg tilraade Thinget i denne Sag; thi jeg forudsætter, at det vil have Følger af ikke ringe pecuniær Betydning, dersom dette Forslag ikke vedtages.

C. B. Minestad: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) sagde, at Rigsdagen aldrig før havde været ligegyldig findet med Hensyn til Grundlovens Bud om Erstatning til den, fra hvem Statskassen vil tage Noget. Hvorledes var den da findet, da den gav den Edd, som han nu vil have, at vi skulle forlade? Den var dengang vistnok heller ikke ligegyldigt findet; men den kom dog til det Resultat, vi her forsvare. Dersom det virkelig skulde give Div. Beviskraft, at man gjentager dem den ene Gang efter den anden og paastaer, at de indeholde det eneste Rigtige og det eneste Principrigtige, dersom det var det samme som at styre sine Udtalser med Bevis, saa var det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds som meirangt taften, men han er ikke kommen af Stedet, saavidt jeg har hørt; thi det, der mangler, er Bevis. Han har — jeg kan næsten sige et en yndende Tone — talt om disse stakkels ulykkelige Statsborgere, der skulde være Offre for Statskassens Bestræbelser; for, at de ikke faa den Erstatning, de skulde have om dets. vi ikke have hørt en eneste Ord paa lignende Maade om af Statskassens Interessers

og saa skulde varetages. Det, som er det Principrigtige, er at gjøre lige Skjel mellem Statsborgerne og Statskassen, men ikke det at faae op og i høie Toner huke Statsborgerne, saaledes som det ærede Medlem har gjort, som om der stede dem en Uret. Når det steet gennem tidligere Love, havde vi vist hørt Klager derover; thi det er vistnok bekendt, at det er let at høre Klager fra den Private i Erstatningsager over lidt Uret. Vi havde nylig et Forslag i dette Thing, hvorved der sandelig høstes Klager nok fra den anden Part, og saaledes have vi ogsaa hørt Klager angaaende Krigsstatens Erstatning, men her er ikke hørt nogen Klage fra den anden Part. Og man maa altsaa fornuftigt gaae ud fra, at den ikke er steet nogen Uret; det forekommer mig klart. Jeg skal derfor ndtale, at jeg i, hvad der fremkom fra det ærede Medlem, ikke har hørt Stygge af Bevis for den store Påstand, har opstillede, men derimod ganske vist et tydeligt Billede paa en mindre helbig Stilling i denne Sag, hvilken heldede saameget til den ene Side, at jeg fra mit Standpunkt ikke kan kalde den upartisk.

Krigsministeren: Jeg troer dog, at maatte gjøre en kort Bemærkning ligeoverfor de Uttaler, som kom fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg). Han sagde nemlig, at Rigsdagen havde været ligegyldig ligesoverfor disse Forhold tidligere. Det troer jeg ikke, man kan sægge Rigsdagen tilslast. Dengang dette Lovforslag blev forelagt af Regjeringen, da gik Forslaget ud paa, at den ved Burderingen skulde forholdes voreensstemmende med de almindelige Bestemmelser, at der skulde findes en lovlig Burdering af Staden Sted; men det blev foreslaaet af det i den Anledning nedsatte Udvalg, at man burde yderligere sikke de Stadelidte. Der blev indsat det Forslag af Udvalget som næstopt var af det Indhold, der senere blev optaget i Lovforslaget, og det blev vedtaget, fordi man bestættede sig tvrig og med Ret med den Lænke, at man burde sikke de Stadelidte saameget som muligt. Det var ikke noget Tegh paa Ligegyldighed fra Folkethingets Side lige